

De causis pollutionis.

nescium cui si dedissem causam quam nescio: tunc dico meam culpam.

De causis pollutionis. Ca. xiiij.

Secundum sanctos patres triplex est causa pollutionis nocturne. Prima prouenit ex voracitate gule et supabundantia cibi et potus que est diligenter examinanda ab illis qui vocati sunt ad spirituale exercitiū. Nam quibus accidit aliquos relaxari in gula: nimis aliquo tpe et quā abstinent polluuntur in somnis. Credunt quod hoc non accidat ex culpa immoderentio sed potius ex debilitate vel necessitate nature. Sed errant quod debeant cauere et iudicare ne venerit ex nimietate saturitatis preterite. Quod enim per voracitatem et ingluuiē congregatū fuerat in medullis necesse est ut aliquando per pruritū vel per insensibilitatē corporis iniunio afflicti egerat: ita quod non solum abstinendū est a delictatis cibis. Verū etiam a vilibus et cū equali continentia temperandū: immo panis et aque satietas est timenda vel possit in nobis acquisita puritas permanere. Ipsi ergo qui nondū equalis continentie et moderantie gratiam sunt adepti non nimis perfectam pollutionem presumunt que ipsis etiam hominibus abstinentibus sic accidit. Secunda causa est quando per incuriam aut imundiciam mentis elabit. Nam spirituali sibus exercitijs vacua et disciplinis interioribus non intenta sensu corporis per vanas et immundas cogitationes euagatur. Ex quibus merito culpe eliciuntur humores et ideo violentibus obuiare necesse est priuare: et hanc causam eradicare valet mentis torporem excutere et sensus

De causis pollutionis.

refrenare ne mēs ad vana et noxia discurrat: et illis
assuefacta excessibus ad immūditima incitāmēta lu
xurie somniās perturbat ur. **P**redicta ergo negligē
tia acquirēdi mundiciam et euitandī immūditā i cō
fessione puriter explicetur. **T**ertia causa potest eē
illudentis inimici iuidia. **H**ā sua iuidia sepissime pol
lutio procurat: dū enī videt sanctū virū qui p solici
tā victus moderatiōē et itegrā et pfectā ac frequē
tē pctōz cōfessionē ppetuā mūditiē puritatem acqui
rere: conat ei⁹ pcientiā perturbare maxime dieb⁹ il
lis qbus considerat diuino aspectui cōplacere flux⁹
ill⁹ omisione poluere vt sic a sancta cōione retraha
tur quibusdam vero contingere dicitur ex debilita
te nature que non est ita fortis et valida sicut antiqui
tus dicitur exiuisse hanc causam potest quis in seip
so aduertere qñ in illo turpi moderamine victus fre
quentis solito polluitur absqz turpi somni interuen
tu: sicut ego quosdam cognoui hac peste certis tpi
b⁹ ter et quater in ebdomada fordidari q̄uis nō mī
nus predictē illusione possit ascribi.

Qualiter post pollutionem licet vel nō licet acce
dere ad diuina: **Ca. xv.**

Ecū dū sāctoz patrū sētentiā vigilāti cir
Scū ipectōe cauēdū ē ad cōionē salutaris cō
uiui accedē tpe q̄ sētīm⁹ nos sō mī illusiōe
pollutos **S**z si hostis inuidus taliter mēti nostre illu
serit vt nobis celestis remediij subtrahat medicinam
dummodo nullus reprehensibilis iterueniat prurit⁹
aut oblectionis assensus si fluxus iste fuerit naturali